

Avskaffande och förebyggande av alla former av våld mot kvinnor och flickor Resolutionsförslag

Europaparlamentets resolution av den 6 februari 2013 om 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Förebyggande och avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor (2012/2922(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den fjärde internationella kvinnokonferensen, som hölls i Peking i september 1995, den förklaring och den handlingsplattform som antogs i Peking samt de påföljande slutdokument som antogs vid FN:s särskilda sessioner Peking +5 och Peking +10 om ytterligare åtgärder och initiativ för att genomföra Pekingförklaringen och handlingsplattformen, antagna den 9 juni 2000 respektive den 11 mars 2005,
- med beaktande av 1979 års FN-konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor (CEDAW),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 1 mars 2006 *En färdplan för jämställdhet 2006–2010* (COM(2006)0092),
- med beaktande av sin resolution av den 25 februari 2010 om Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet¹,
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2011 om prioriteringar och utkast till en ny ram för EU-politiken för att bekämpa våld mot kvinnor²,
- med beaktande av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och kampen mot alla former av diskriminering av kvinnor (allmänna rådet den 8 december 2008) och EU:s handlingsplan för jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet, som ingår i rådets slutsatser om millennieutvecklingsmålen från juni 2010 (utrikesrådet),
- med beaktande av rapporten från det möte som expertgruppen om förebyggande av våld mot kvinnor och flickor höll i Bangkok den 17–20 september 2012,
- med beaktande av resultatrapporten från FN:s intressentforum om förebyggande och avskaffande av våld mot kvinnor, som hölls i FN:s högkvarter den 13–14 december 2012,
- med beaktande av frågan till kommissionen angående 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission (CSW): Förebyggande och avskaffande av alla former av våld mot kvinnor och flickor (O-000004/2013 – B7-0111/2013),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

¹ EUT C 348 E, 21.12.2010, s.11.

² EUT C 296 E, 2.10.2012, s.26.

- A. Våld mot kvinnor och flickor är ett av de allvarligaste globala och strukturella människorättsbrotten. Det omfattar offer och förövare i alla åldrar och från alla utbildningsnivåer, inkomstskikt och samhällsklasser och är både en konsekvens av och ett skäl till den bristande jämställdheten mellan könen.
- B. Våld mot kvinnor förekommer i alla länder i världen som ett genomgripande brott mot de mänskliga rättigheterna och ett stort hinder mot jämställdhet och kvinnors egenmakt. Det drabbar kvinnor och flickor i alla delar av världen, oavsett faktorer såsom ålder, klass eller ekonomisk bakgrund, och skadar familjer och samhällen, medför omfattande ekonomiska och sociala kostnader och hämmar och underminerar den ekonomiska tillväxten och utvecklingen.
- C. Man måste bekämpa alla former av våld mot kvinnor, det vill säga fysiskt, sexuellt och psykiskt våld enligt definitionen i handlingsplattformen från Peking, eftersom de alla begränsar kvinnornas möjligheter att åtnjuta fulla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
- D. Trakasserier och våld mot kvinnor inbegriper en bred uppsättning brott mot de mänskliga rättigheterna, till exempel sexuella övergrepp, våldtäkt, våld i hemmet, sexuella trakasserier, prostitution, handel med kvinnor och flickor, överträdelser av kvinnors sexuella och reproduktiva rättigheter, våld mot kvinnor på arbetsplatsen, våld mot kvinnor i konfliktsituationer, våld mot kvinnor i fängelse eller på vårdinstitutioner, våld mot lesbiska kvinnor, godtyckligt frihetsberövande och en mängd skadliga sedvänjor såsom könsstympning, hedersbrott och tvångsäktenskap. Alla dessa övergrepp kan lämna djupa psykiska ärr och medföra fysiska eller sexuella skador eller lidande samt inbegripa hot om sådana gärningar och tvång, skada kvinnors och flickors hälsa generellt sett, inbegripet deras reproduktiva och sexuella hälsa, och i vissa fall leda till döden.
- E. Bristande jämställdhet och diskriminering ökar risken för våld, men andra former av diskriminering på grund av exempelvis funktionsnedsättning eller tillhörighet till en minoritet, kan öka risken för kvinnor för att utsättas för våld och utnyttjande. Dagens lösningar på och tillhörande förebyggande strategier mot våld mot kvinnor och flickor tar inte tillräcklig hänsyn till kvinnor och flickor som diskrimineras på flera olika grunder.
- F. Det finns en mängd strukturella former av våld mot kvinnor, bland annat att kvinnors rätt att välja och deras rätt till sin kropp och sin kroppslig integritet, till utbildning och till självbestämmande begränsas samt att kvinnor förvägras sina fullständiga medborgerliga och politiska rättigheter. Ett samhälle där kvinnor och män inte garanteras lika rättigheter upprätthåller en strukturell form av våld mot kvinnor och flickor.
- G. Såväl lokala som internationella frivilligorganisationer, till exempel intressegrupper och organisationer som driver kvinnojourer, jourtelefoner och stödstrukturer, är av avgörande betydelse för att man ska komma framåt i arbetet med att undanröja våldet mot kvinnor och det könsrelaterade våldet.
- H. Insatserna för att avskaffa våldet mot kvinnor och det könsrelaterade våldet ska vara effektivt krävs det internationellt samarbete och internationella åtgärder, stort engagemang från de politiska ledarna på alla nivåer och mer omfattande finansiering.
- I. FN:s strategier och åtgärder för att bekämpa våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld är oerhört viktigt för att dessa frågor ska få högsta prioritet i den

internationella politiken och de internationella åtgärderna och för att uppmuntra EU-medlemsstaterna att mer systematiskt behandla frågan om våld mot kvinnor.

1. Europaparlamentet bekräftar sitt åtagande för handlingsplattformen från Peking och för de jämställdhetsåtgärder som anges i den. Parlamentet upprepar att arbetet för att undanröja våldet mot kvinnor och flickor kräver ett samordnat och sektorsöverskridande förhållningssätt, där samtliga berörda parter inbegrips och de underliggande orsakerna till våldet angrips, som exempelvis direkt eller indirekt diskriminering, seglivade könsstereotyper och bristande jämställdhet.
2. Europaparlamentet understryker vikten av ett positivt resultat av den 57:e sessionen i FN:s kvinnokommission, som ska hållas den 4–15 mars 2013, inbegripet antagandet av en uppsättning framåtblickande överenskomna slutsatser som på ett betydande sätt bidrar till att undanröja våldet mot kvinnor och flickor, bland andra kvinnor med funktionsnedsättning, kvinnor som tillhör ursprungsbefolkningar, invandrarkvinnor, tonårsflickor och kvinnor med hiv/aids, och på sätt förändrar situationen runt om i världen.
3. Europaparlamentet anser att en av de prioriterade insatserna för att bekämpa våldet mot kvinnor och flickor bör vara att undanröja diskriminerande sociokulturella attityder som förstärker kvinnornas underordnade ställning i samhället och medför tolerans mot våld mot kvinnor och flickor i både den privata och den offentliga sfären, i hemmet, på arbetsplatsen och inom utbildningsväsendet. I detta sammanhang hoppas parlamentet att det kommer att göras snabbare framsteg med att ta fram internationella rättsliga normer, standarder och strategier för att förbättra tjänsterna för och skyddet av offren, öka medvetenheten kring dessa frågor i syfte att förändra beteenden och attityder och, framför allt, säkerställa tillräckligt och konsekvent genomförande i alla delar av världen.
4. Europaparlamentet anser att EU och medlemsstaterna för att bli mer effektiva aktörer på global nivå också måste intensifiera sina inhemska insatser för att undanröja våldet mot kvinnor och flickor och det könsrelaterade våldet. Parlamentet upprepar därför sin uppmaning till kommissionen om att lägga fram förslag till en EU-strategi mot våld mot kvinnor, inbegripet ett direktiv med minimistandarder. I detta sammanhang uppmanar parlamentet även såväl EU som de enskilda medlemsstaterna att underteckna och ratificera Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se över de strategier, program och resurser som finns för att bekämpa våld inom och utanför EU samt att stärka sin strategi med mer effektiva instrument och ambitiösa målsättningar.
6. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att öka sina resurser för bekämpningen av våld mot kvinnor och flickor på lokal, nationell, europeisk och internationell nivå samt att stödja aktörer som arbetar för att undanröja våldet mot kvinnor och det könsrelaterade våldet, särskilt frivilligorganisationer som är verksamma på detta område.
7. Europaparlamentet uttrycker sitt starka stöd för det arbete som bedrivs av UN Women, som är en central aktör inom FN:s system för att undanröja våldet mot kvinnor och flickor i hela världen och samla alla relevanta parter för att få till stånd politiska förändringar och samordna insatser. Parlamentet uppmanar alla FN-medlemsstater och

EU att öka sin finansiering av UN Women.

8. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att arbeta mer intensivt med att se till att kvinnors och flickors mänskliga rättigheter skyddas och främjas i alla verksamheter och dialoger som den medverkar i samt att skynda på sitt genomförande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och kampen mot alla former av diskriminering av kvinnor och att skapa närmare kopplingar till det arbete som bedrivs mot våld mot kvinnor och flickor inom ramen för EU:s utvecklingssamarbete och samtidigt stödja förkämpar för kvinnors rättigheter, mänskliga rättigheter och hbt-rättigheter.
9. Europaparlamentet efterfrågar program och institutionella mekanismer på internationell och regional nivå som en garanti för att förebyggande strategier mot våld mot kvinnor och flickor står i centrum för alla internationella insatser vid humanitära kriser i samband med konflikter och situationen efter konflikter eller naturkatastrofer.
10. Europaparlamentet uppmanar EU att till fullo stödja expertgruppens rekommendation att FN:s kvinnokommissions session 2013 ska enas om att ta fram en internationell genomförandeplan för att undanröja våldet mot kvinnor och flickor – med särskilt fokus på förebyggande av våld samt övervakning och operationell vägledning avseende de befintliga internationella skyldigheterna (konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och handlingsplattformen från Peking) – vilken bör stödjas av alla FN-medlemsstater och börja tillämpas 2015.
11. Europaparlamentet uppmanar EU att stödja inledandet av en internationell informationskampanj om förebyggande av våld mot kvinnor och flickor och könsrelaterat våld i syfte att ta ytterligare steg för att göra våra samhällen och länder säkra och till fullo respektera kvinnors och flickors mänskliga rättigheter i hela världen. Parlamentet anser att denna kampanj bör bygga på befintliga partnerskap mellan stater och andra relevanta aktörer, bland annat det civila samhället och kvinnoorganisationer.
12. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter att ta full hänsyn till rapporter och förslag avseende våld mot kvinnor.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska unionens särskilda representant för mänskliga rättigheter.